கிருபையினாலே இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் (2:8-10)

கட்டணங்களைச் செலுத்துவதற்காகக் காசோலைகளை எழுத அமருதல் என்பது எனக்கு பிரியமற்ற செயல்களில் ஒன்று ஆகும். வழக்கமாக, நான் கட்டணச் சீட்டுகள் யாவும் ஒரு அங்குல உயர கனம் வரும் வரையில் அவற்றை சேர்த்து வைத்து விடுவதுண்டு. பின்பு அதைச் செய்ய வேண்டிய வேளையாயிற்று என்பதை நான் அறிந்து கொள்வேன்.

ஆயுள் காப்பீட்டுக்கு நான் ஒவ்வொரு மாதத்திலும் பதினைந்தாம் தேதி பணம் செலுத்த வேண்டிய நாளாகும். சில வேளைகளில் நான் சரியாக பதினைந்தாம் தேதியன்று காசோலையை அனுப்பத் தவறி விடுவதுண்டு. சில வேளைகளில் அவர்களிடமிருந்து அறிவிப்பு ஒன்றை நான் பெறும் வரையில் கூட அந்தக் கட்டணத்தைச் செலுத்த நான் மறந்து விடுவது உண்டு. இருப்பினும், இந்த நிறுவனமானது தொடர்ந்து எனக்கு ஆயுள் காப்பீடு அளிக்கின்றது. அவர்கள் "முப்பது நாட்கள் சலுகை காலம்" என்று அழைக்கப்படும் காலத்தைத் தருகின்றனர். கட்டணம் செலுத்த வேண்டிய நாளில் நான் செலுத்தாமல் இருப்பினும் அதிலிருந்து முப்பது நாட்களுக்கு அவர்கள் எனக்குக் காப்பீடு அளிக்கின்றனர்.

அந்தச் சலுகை காலத்திற்கு நான் தகுதியுடையவனா? இல்லை, அவர்களுக்கு கட்டணத்தை நான் அனுப்பவில்லை. அவர்களே அதை எனக்கு நீட்டித்துள்ளார்கள். உண்மையில் நான் பெறத் தகுதியற்ற ஒன்றை அவர்கள் எனக்குத் தருகின்றார்கள்.

"கிருபை" என்பது வேதாகமத்தில் உள்ள திறவுகோல் சொற்றொடர் களில் ஒன்று ஆகும். இதற்கான எபிரெய மூல வார்த்தையானது கீழ் நோக்கி வளைதல் அல்லது குனிதல் என்ற கருத்தை உள்ளடக்குகின்றது. நிறைவாக, இது "உயர் நிலை துறந்து அளிக்கும் தயவு" அல்லது எதிர்பாராத வகையில் ஒருவருக்குத் தயவு காண்பித்தல் என்பதன் சிந்தனையை உள்ளடக்குவதற்கு வருகின்றது. ஒரு அரசன் தன் உள்ளத்தின் பெருந்தன்மையினால் மட்டுமே, ஒரு வேலைக்காரனுக்கு இரக்கச் செயல் செய்வதற்காகத் தன் வழியை விட்டுப் புறம்பே செல்லுகின்ற செயல் பற்றி நினைத்துப்பாருங்கள்.

மனிதரை நோக்கிய தேவ கிருபை என்பதை வேதாகமம் குறிப்பிடும் பொழுதெல்லாம், அது அந்தச் செயலை பெற்றுக் கொள்ள (மனிதனின்) தகுதியற்ற இயல்பையே வலியுறுத்துகின்றது. தேவன் நம்மீது இரக்கம்

காண்பித்தல் என்பது, அவரது பகுதியில் உள்ள அன்பு மற்றும் அக்கறையினாலே தானே தவிர, அதை அவர் நமக்களிக்க நாம் ஏதோ ஒரு வகையில் தகுதி பெற்றுள்ளதினால் அல்ல. கிருபை என்பது தேவன் அதை அளிப்பதென்று சுயாதீனமாய்த் தேர்ந்து கொள்ளுகின்றாரே தவிர அது அவர் நமக்குக் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டதாக இருப்பதில்லை.

இயேசு "கிருபை" என்ற வார்த்தையைக் குறிப்பாகப் பயன்படுத்தினார் என்பதற்கான ஆதாரம் ஒன்றும் நாம் பெற்றிருப்பதில்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? இருப்பினும் அவரது செயல்கள், அவர் கிருபையின் அர்த்தத்தை முழுமையாக அறிந்திருந்தார் என்பதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கின்றன. கிருபையானது இயேசுவிடமிருந்து தாராளமாய் பொங்கி வழிந்தோடிற்று. அது, கானாவூர்த் திருமணத்தில், சமாரியாவின் கிணற்றண்டையில், மற்றும் கூரையின் வழியே இறக்கப்பட்ட மனிதனை இயேசு குணமாக்கிய வீட்டில் பெருக்கெடுத்து ஓடிற்று, இயேசு, ஆயக்காரரான சகேயு, அவரது ஆடையைத் தொட வந்த பெண் மற்றும் விபசாரத்தில் பிடிபட்ட பெண் ஆகியோருக்கு கிருபையைக் காண்பித்தார்.

சிலுவையில் கிருபை விசேஷமாய்ப் பெருகிற்று. வேத வசனங்களை நாம் வாசிக்கையில், கொல்கொதாவில் நாம், "ஆண்டவரே, நீர் உம்முடைய இராஜ்யத்தில் வரும்போது அடியேனை நினைத்தருளும்" என்று கதறிய (லூக். 23:42) நம்பிக்கை இழந்த நிலையில் மரித்துக்கொண்டிருந்த ஒரு குற்றவாளியைச் சந்திக்கின்றோம். இந்தத் திருடன் இயேசுவைப் பற்றிய முக்கியமான விஷயம் தவிர, அவரைப் பற்றிச் சிறிதளவே அறிந்திருந்தான். அவன் தனது நம்பிக்கையற்ற சொந்த சூழ்நிலையைப் புரிந்து கொண்டிருந்தான். இயேசு தாம் உரிமைகோரியபடியானவராகவே இருந்தார் என்றால் அவர் ஒரு மாறுபாட்டை ஏற்படுத்த முடியும் என்று அவன் உணர்ந்தறிந்தான். அது, அத்திருடன், இரக்கத்திற்காக மன்றாடியது ஏன் என்பதை விளக்கப்படுத்துகின்றது. அவன், இயேசு ஒருவர் மட்டுமே அளிக்கக் கூடிய கிருபையை நாடினான்.

அந்தத் திருடனுக்கும் இயேசுவுக்கும் இடையில் உரையாடல் நடந்த அந்தக் கணத்தை எழுத்தாளர் ஒருவர் பின்வருமாறு படம் பிடித்துக் காட்ட முயற்சி செய்தார்:

> உதவியை உத்தரவாதப்படுத்த இம்மனிதன் என்ன செய்துள்ளான் என்பதை எனக்குக் கூறுங்கள்? இவன் தனது வாழ்வையே வீணாக்கியுள்ளான். மன்னிப்பை வேண்டுவதற்கு இவன் யார்? இவன் இயேசுவை வெளிப்படையாகப் பழித்துரைத்தவன். இந்த ஜெபத்தை ஜெபிக்க அவன் கொண்டுள்ள உரிமை யாது?
>
> இதை உண்மையிலேயே அறிந்து கொள்ள நீங்கள் விரும்புகின்றீர்களா? உங்களுக்காக நீங்கள் ஜெபிப்பதற்கும் இதே உரிமையைத்தான் கொண்டுள்ளீர்கள்.
>
> நீங்களும் நானுமே அந்தச் சிலுவையில் இருக்கிறோம் என்பதைப் பாருங்கள். நிர்வாணமாக, கைவிடப்பட்ட நிலையில், நம்பிக்கையற்ற வகையில், துன்பத்தில் அகப்பட்டு அந்நியப்பட்ட நிலையில். அது நாமே. ''நான் செய்துள்ளது எதுவாயிருப்பினும், நீர் காண்பது

என்னவாக இருப்பினும், நாம் யாவரும் இல்லம் போகும்பொழுது நீர் என்னை நினைவுகூரக்கூடிய வழி ஏதாவது உள்ளதா?” என்று கேட்பது நாமே.

நாம் மேன்மை பாராட்டுவதில்லை …

இது நமது தகுதிக்கு அதிகமானதாக உள்ளது. ஆனால் நாம் நம்பிக்கையற்ற நிலையில் உள்ளோம். எனவே நாம் கெஞ்சுகிறோம்.[1]

பவுல் 2:8-10ல் எழுதியவற்றின் இருதயம் போன்ற மையப் பகுதியாக விளங்குவது கிருபையினாலே இரட்சிப்பு என்பதேயாகும்:

> கிருபைனயினாலே விசுவாசத்தைக் கொண்டு இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள்; இது உங்களால் உண்டானதல்ல, இது தேவனுடைய ஈவு. ஒருவரும் பெருமை பாராட்டாதபடிக்கு இது கிரியைகளினால் உண்டானதல்ல; ஏனெனில், நற்கிரியைகளைச் செய்கிறதற்கு நாம் கிறிஸ்து இயேசுவுக் குள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு, தேவனுடைய செய்கையாயிருக்கிறோம்; அவைகளில் நாம் நடக்கும்படி அவர் முன்னதாக அவைகளை ஆயத்தம்பண்ணியிருக்கிறார்.

இவ்வசனப் பகுதியானது கிருபையினாலே இரட்சிப்பு என்பதை உறுதிப் படுத்துகின்றது. இது பின்வருமாறு நமக்குக் கூறுகின்றது: நமது இரட்சிப்பைச் சாத்தியமாக்கும் கிருபைக்கு மகிமையை பெறத் தேவன் மட்டுமே தகுதியானவராக உள்ளார். அதுவே 2:8-10ன் அடிப்படைச் சத்தியமாக உள்ளது.

நமது இரட்சிப்பு தேவனுடைய கிருபையின் மாபெரும் தன்மையை உயர்த்துகின்றது

வசனம் 8ஐ வாசியுங்கள், “கிருபையினாலே விசுவாசத்தைக் கொண்டு இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள்,” மற்றும் மூன்று திறவுகோல் வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள். இவற்றில் முதலாவது, “கிருபை” (Gk.: *charis*) என்ற பெயர்ச் சொல்லாக உள்ளது. கிருபை என்பது அதைப் பெறத்தகுதியற்றவர்களுக்கு தேவன் நன்மை செய்தல் என்பதாக உள்ளது. நம்மில் உள்ள எதுவும் இரட்சிப்புக்கு நம்மைத் தகுதியாக்குவதில்லை. நாம் யாராய் இருக்கிறோம் என்பதும் நாம் என்ன செய்கின்றோம் என்பதும் தேவனை அவருடன் நமக்கு நித்திய வாழ்வளிக்கக் கடன்படும் நிலையில் ஒருக்காலும் வைக்க முடியாது. எந்த நற்செயலும், எந்த மதச் சடங்கும், எந்தப் பலியும், எந்த பணக் காணிக்கையும், கர்த்தருடைய நாமத்திலே செய்யப்படுகின்ற எந்த அளவு ஊழியமும்கூட தேவன் நம்மை இரட்சிக்கும்படியான நிலைப்பாட்டிற்கு வரும்படி செய்ய முடியாது.

நாம் கற்பிதம் செய்யக் கூடிய நம்புதற்கரிய சிந்தனை பின்வருமாறு: நாம் தேவனுக்கெதிராகப் பாவம் செய்திருப்பினும், தேவன் நம்மீது அன்பு கூர்ந்து, கிருபையினால் நம்மை இரட்சிக்க நாடி, பரலோகத்தில் அவருடன்

நமக்கு நித்திய ஜீவனை அளிக்க விரும்புகின்றார். தேவனுடைய இந்த திகைக்கச் செய்யும் கிருபைக்கு மேலானது எதுவும் இல்லை!

வசனம் 8ல் உள்ள இரண்டாவது திறவுகோல் வார்த்தை "இரட்சிக்கப் பட்டீர்கள்" (Gk.: *sozo*) என்பதாகும். இது செயப்பாட்டு வினைச் சொல்லாக உள்ளது. நமக்குச் செய்யப்பட்டுள்ளது என்ன என்பதை இது வலியுறுத்து கின்றது. நம்மை நாமே இரட்சித்துக் கொள்ளுவதில்லை. தேவன் நம்மை இரட்சிக்கின்றார். நம் சார்பாகத் தேவன் செயல்புரிகின்றார். நமது இரட்சிப்பானது நம் வாழ்வில் தேவனுடைய செயல்பாடுகளுக்குச் சாட்சியளிக்கிறது.

''இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள்'' என்பதற்கான மூல வார்த்தையானது "மீட்கப்பட்டிருத்தல், விடுவிக்கப்பட்டிருத்தல்" என்ற கருத்தைத் தெரிவிப்ப தாக உள்ளது. தேவனுடைய கிருபை நம்மை மீட்டது. இதில் உள்ளடங் கியது என்ன என்பதை நாம் 2ம் அதிகாரத்தின் சந்தர்ப்பப் பொருளில் காண முடியும். தேவனுடைய கிருபை நமது வாழ்வில் பெருக்கெடுப்பதற்கு முன்னர், நாம் மரித்தவர்களாக - தேவனிடத்தில் இருந்து முற்றிலும் துண்டிக்கப்பட்டவர்களாக (2:1), பிசாசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் (2:2) இருந்தோம், தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பை எதிர்கொள்ளும் பாவிகள் என்ற வகையில் அழிவுக்கு உட்பட்டவர்களாயிருந்தோம் (2:3).

தேவனுடைய கிருபை நம்மை விடுவித்தது. அவரது கிருபையானது நம்மை மரணத்திலிருந்து வாழ்வுக்குக் கொண்டு வந்தது. அவரது கிருபையானது நம்மைப் பிசாசின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுவித்தது. அவரது கிருபையானது நம்மை, ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்கு உட்பட்ட பாவிகள் என்ற வகையில் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பை எதிர்கொள்ளுதலில் இருந்து மீட்டது. கிருபையினால் நாம் இரட்சிக்கப்பட்டுள்ளோம்.

வசனம் 8ல் உள்ள மூன்றாவது திறவுகோல் வார்த்தை "விசுவாசம்" (Gk.: *pistis*) என்பதாகும். கிருபையினாலே நமக்கு வருகிற இரட்சிப்பானது நமது விசுவாசம் என்ற வாய்க்காலின் மூலமாக வருகின்றது. இரட்சிப்பு என்ற தேவனுடைய கிருபையுள்ள அளிப்பைப் பெறுவதற்கு நாம் விசுவாசம் உள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும். தேவன் தம் வசனங்கள் மற்றும் வாக்குத் தத்தங்கள் ஆகியவற்றின் மீது நம்பிக்கை கொண்டவர்களாய் நாம் செயல்பட வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கின்றார், ஆனால் நமது செயல்படும் விசுவாசமானது எவ்வழியிலும் நமது இரட்சிப்பை ஈட்டுகிறது என்பதாகக் காணப்படக் கூடாது.

நான் கல்லூரியில் படித்த பாடங்கள் பலவற்றுக்கு, பேராசிரியர் ஒருவருடன் நான் ஒரு ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டேன். இரண்டாம் நிலை மதிப்பெண் பெற நான் இதை, இதை மற்றும் இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது. முதல் நிலை மதிப்பெண் பெற நான் இதை, இதை மற்றும் இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று எனக்கு கூறப்பட்டது. செமஸ்டர் பருவ முடிவில், நான் முதல் மதிப்பெண் பெற ஒப்பந்தம் செய்திருந்து, முதல் மதிப்பெண் பெறத் தேவையான யாவற்றையும் செய்திருந்தால் ''நான் முதல் மதிப்பெண் பெறத் தகுதியானவனாக இருக்கிறேன்'' என்றாகும். எனக்கு முதல் மதிப்பெண்

தந்ததின் மூலம் பேராசியர் எனக்கு தயவு எதுவும் செய்து விடுவதில்லை. எனக்கு முதல் மதிப்பெண் தருவதில் அவர் கிருபை எதையும் காண்பிக்க வில்லை. நான் வேலையைச் செய்திருந்தால், அந்த மதிப்பெண்ணைத் தர அவர் கடமைப்பட்டுள்ளார், அதுவே ஒப்பந்தமாயிருந்தது.

இரட்சிப்பின் விஷயத்தில் சூழ்நிலை மாறுபாடுள்ளதாக இருக்கின்றது. தயவு செய்து இவ்விடத்தில் நீங்கள், "இரட்சிப்பின் படிகள்" என்று நாம் சில வேளைகளில் அழைக்கின்ற விஷயங்களை - கேள்விப்படுதல், விசுவாசித்தல், மனந்திரும்புதல், அறிக்கையிடுதல், ஞானஸ்நானம் பெறுதல் என்பவற்றை - தேவனுடன் ஏற்படுத்திய ஒப்பந்தத்துடன் குழப்பிக் கொள்ளாதீர்கள். "இந்த விஷயங்களை நான் செய்தால், இரட்சிப்புக்கு நான் தகுதியானவன்" என்று நினைக்காதீர்கள். பாவிகள் என்ற வகையில் நாம் தேவனிடத்திலிருந்து என்றென்றைக்குமாக துண்டிக்கப்படத் தகுதியானவர் களாகவே இருக்கின்றோம். கிருபையினால் மட்டுமே அவர் நமக்கு இரட்சிப்பை அளிக்கின்றார்.

நாம் தேவனுடைய வசனத்தை நாடும் பொழுது, நம்மை அதற்கு ஒப்புவிக்கும் பொழுது, தேவன் நிலைநிற்கும் விஷயங்களுக்கு எதிரான செயல்களில் இருந்து நாம் மனந்திரும்பி புறம்பே திரும்புகின்ற பொழுது நாம் தேவனிடத்தில் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையைக் காண்பிக்கின்றோம். இயேசுவே நமக்குத் தேவையான இரட்சகர் என்று நாம் அறிக்கையிடும் பொழுது, நமது பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுவதற்காக நாம் ஞானஸ்நானம் பெறும் பொழுது நாம் தேவனிடத்தில் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையைக் காண்பிக்கின்றோம். இந்தச் செயல்களில் எதுவும், எனக்கோ அல்லது உங்களுக்கோ அல்லது வேறெவருக்கோ இரட்சிப்பை ஈட்டித் தர முடியாது. பாவிகள் இரட்சிப்பை ஈட்ட முடியாது. அது தேவனுடைய கிருபையினால் மட்டுமே வருகின்றது. நமது இரட்சிப்பானது தேவனுடைய கிருபையின் மாபெரும் தன்மையை உயர்த்துகின்றது.

நமது இரட்சிப்பு தேவனுடைய கிருபையின் வரத்தை வெளிப்படுத்துகிறது

மீண்டும் 2:8, 9ஐ வாசியுங்கள்: "கிருபையினாலே விசுவாசத்தைக் கொண்டு இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள்; இது உங்களால் உண்டானதல்ல, இது தேவனுடைய ஈவு; ஒருவரும் பெருமை பாராட்டாதபடிக்கு இது கிரியை களினால் உண்டானதல்ல." பவுல், விசுவாசத்தின் மூலமாக கிருபையினாலே இரட்சிப்புக்கான தம் உறுதிப்படுத்துதலைத் தகுதிப்படுத்தும் இரு கூற்றுகளினால் தொடர்ந்தார். இவ்விரண்டுமே கிருபை என்பது ஒரு வரமாக உள்ளது எவ்வாறு என்பதை முக்கியத்துவப்படுத்துகின்றன. அவர், "நாம் நாமாகவே இரட்சிப்பைப் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை. தேவனே அதை நமக்கு அருளினார். இரட்சிப்பு என்பது நமது பகுதியில் நன்கு செய்யப்பட்ட பணியாக இருப்பதில்லை. இது முற்றிலும் தேவனுடைய ஈவாகவே உள்ளது."

அடுத்ததாகப் பவுல், நமது இரட்சிப்பு என்பது நமது கிரியைகளின்

அடிப்படையிலானதல்ல என்பதை மீண்டும் உறுதிப் படுத்தினார். இது நமது பகுதியில் தனிச் சிறந்த சிலவற்றைச் சாதித்ததற்காக நாம் பெறுகின்ற வெகுமதியாக இருப்பதில்லை. தேவனுடைய அங்கீகாரத்தை ஈட்டுவதற்கென்று வடிவமைக்கப்பட்ட செயல்களினால் எவரொருவரும் எக்காலத்திலும் இரட்சிக்கப்பட முடியாது. பவுல், "சுயமாய்ச் சாதித்துக் கொண்ட இரட்சிப்புக்கான ஒவ்வொரு சாத்தியக் கூற்றையும்" விலக்கிப் போட்டார்.[2]

கிரியைகளினால் இரட்சிப்பு என்பதன் வீண் தன்மையைக் காண்பிக்கின்ற பழைய மத்திய கிழக்கு (நாடுகளில் வழங்கப்பட்ட) கதையொன்றை கென்ட் ஹியூகெஸ் பின்வருமாறு கூறினார்.

> ... ஒரு மனிதன் தன் கழுதையின் மீதேறி சவாரி செய்து கொண்டிருந்த பொழுது, சாலையில் ஒரு சிறிய தெளிவற்ற பொருள் கிடந்ததைக் கண்டான். கழுதையிலிருந்து இறங்கிய அவன் அப்பொருளை இன்னும் நெருக்கமாய்ச் சென்று கண்ட பொழுது, அது ஒல்லியான கால்களை வானத்தை நோக்கி நீட்டிக் கொண்டு முதுகு தரையில் படும்படி படுத்துக் கொண்டிருந்த சிட்டுக் குருவி என்று அவன் கண்டறிந்தான். முதலில் அவன், அந்தச் சிட்டுக் குருவி செத்துப் போனதென்று நினைத்தான், ஆனால் நெருங்கி ஆராய்ந்த பொழுது அது உயிருடன் இருந்ததென்பது மெய்ப்பிக்கப்பட்டது. அந்தச் சிட்டுக் குருவி உடல்நலத்துடன் உள்ளதா என்று அதனிடம் அம்மனிதன் கேட்டான். அந்தச் சிட்டுக் குருவி, "ஆம்" என்று பதில் அளித்தது. அதற்கு அம்மனிதன், "அப்படியானால், நீ உன் முதுகு தரையில் படும்படி படுத்துக் கொண்டு, கால்களை ஆகாயத்தை நோக்கி நீட்டிக் கொண்டு என்ன செய்கின்றாய்?" என்று கேட்டான். அதற்கு அந்தச் சிட்டுக் குருவி, தான் வானம் இடிந்து விழப் போவதாக வதந்தியொன்றைக் கேள்விப்பட்டதாகவும், அதனால் வானத்தைத் தாங்குவதற்காகத் தனது கால்களை மேல் நோக்கி நீட்டிக் கொண்டிருப்பதாகவும் கூறிற்று . அதற்கு அம்மனிதன், "உன்னுடைய ஒல்லியான இந்தக் கால்களைக் கொண்டு அதை (வானத்தை) தாங்கிப் பிடித்து விடலாம் என்று உறுதியாகவே நீ நினைக்கிறாயா?" என்று கேட்டான். அந்தச் சிட்டுக் குருவி பெருமிதமான பார்வையுடன், "ஒருவர் தன்னால் இயன்ற அளவு சிறப்புறச் செய்ய முடியுமே" என்று பதில் அளித்தது. அந்தச் சிறு பறவையின் சுய-(மதி) மோசமும் வீணான வேலைகளும் தெளிவானவைகளாய் இருந்தன.
>
> இதே போலத்தான், ஒரு மனிதனின் நிலையும், பறவையின் கால்கள் வானத்தை நோக்கி நீட்டியிருத்தல் அல்லது ஒரு பிணத்திற்கு ஒப்பனை செய்தல் என்பவற்றைக் காட்டிலும் அவனது செயல்கள் அதிகம் செயல் விளைவுள்ளவைகளாய் இருப்பதில்லை. எவரொருவரும் எந்தக் காலத்திலும் கிரியைகளினால் இரட்சிக்கப்படுவதில்லை.[3]

நண்பரே, மேற்கூறப்பட்ட விஷயமானது, இரட்சிக்கப்பட்ட ஒரு நபர் மேட்டிமை கொண்டவராய், இன்னொரு நபரைக் கர்வத்துடன் நோக்கி, "அவனைக் காட்டிலும் நான் மிகவும் நீதிமானாய் இருக்கின்றேன், அவளைக் காட்டிலும் நான் சிறந்த நபராய் இருக்கிறேன். நான் மிகச் சிறந்த பெற்றோராய் இருக்கிறேன். நான் மிகச் சிறந்த ஒழுக்க நெறிகளைக்

கொண்டிருக்கிறேன். கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவதில் நான் சீர்த்தன்மை உடையவனாய் இருக்கிறேன். நான் மிகச் சிறந்த கிறிஸ்தவனாயிருக்கிறேன்" என்று நினைப்பது அவருக்கு பொருத்தமற்றதாக இருப்பது ஏன் என்பதை விளக்கப்படுத்துகிறது.

அவ்வகையிலான ஆவிக்குரிய முரட்டு சுபாவமானது நமது இதயங் களிலும் சிந்தைகளிலும் சறுக்கிச் செல்லக் கூடும், ஆனால் இது தேவனுடைய கிருபையைப் பற்றி முழுமையும் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளுதலைச் செயல் விளக்கப்படுத்துகின்றது. கிறிஸ்துவின் சிலுவையினருகில் நாம் யாவரும் சமமான தளத்திலேயே நிற்கின்றோம். நமது நீதியோ, நாம் எவ்வளவு நல்லவர்களாய் இருக்கிறோம் என்பதோ, பெற்றோர் அல்லது பிள்ளைகள் என்ற வகையில் நாம் எவ்வளவு அற்புதமானவர்களாய் இருக்கிறோம் என்பதோ, நமது ஒழுக்க நெறிகளோ நமது நம்பிக்கையாக இருப்பதில்லை. தேவனுடைய கிருபையுள்ள கொடையாகிய இயேசு கிறிஸ்துவே நம்முடைய ஒரே நம்பிக்கையாக இருக்கின்றார். இதன் விளைவாக, நம்மில் எவரும் நம்மை மேன்மைப் படுத்திக் கொள்ளவோ அல்லது பிறரைக் காட்டிலும் ஆவிக்குரிய வகையில் அதிகமானவர்கள் என்று நம்மை நிலைப் படுத்திக் கொள்ளவோ நம்மில் காரணம் எதுவும் இல்லை. பலவீனமாய்க் காணப்படுபவர்களிடமிருந்து விலகிச் செல்லும் உரிமை நம்மில் எவருக்கும் இல்லை. பிறருடைய பலவீனங்களில் அவர்களுக்கு நாம் உதவுவதும், நமது சுய பலவீனங்களுக்கு உதவியை நாடுவதும் அவசியமானதாக உள்ளது.

தேவனுடைய கிருபையின் கொடையில் அகம் மகிழவும், அவருடைய கிருபையைப் பற்றிப் பிறர் அறியவருமளவும் அவர்கள் மீது அன்புகூரவும், சக கிறிஸ்தவர்களை அன்புகூரவும் நாம் அழைக்கப்பட்டுள்ளோம். சகோதரர்கள் முழுமையற்றவர்களாய் இருக்கையிலும் அவர்களை நாம் அன்புகூர வேண்டும், ஏனென்றால் நாம் யாவரும் கிருபையின் அதே கொடையைப் பகிர்ந்து கொள்ளுகின்றோம்.

நமது இரட்சிப்பு தேவனுடைய கிருபையின் ஆக்கத்தன்மையைப் பெருக்கப்படுத்துகின்றது

பவுல் தொடர்ந்து, "ஏனெனில், நற்கிரியைகளைச் செய்கிறதற்கு நாம் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு, தேவனுடைய செய்கையா யிருக்கிறோம்; அவைகளில் நாம் நடக்கும்படி அவர் முன்னதாக அவைகளை ஆயத்தம் பண்ணியிருக்கிறார்" (2:10) என்று எழுதினார். நாம் யாராய் இருக்கிறோம் என்பதைக் கவனியுங்கள்: "தேவனுடைய செய்கையாய் இருக்கிறோம்." "செய்கை" என்பதற்கான poiema என்ற கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்துதான் நாம் "poem" (கவிதை) என்ற ஆங்கில வார்த்தையைப் பெற்றுள்ளோம். இது, "ஒரு கலைப் பணி, ஒரு தலை சிறந்த படைப்பு" என்று அர்த்தப்படுகின்றது. கிறிஸ்துவுக்குள் நீங்கள் தேவனு டைய கிருபையைப் பெற்று, அவருடைய கலைப் படைப்பாகின்றீர்கள்.

மைக்கேல் ஆஞ்சலோவின் வரைபடங்களும் சிற்பங்களும் அவருடைய படைப்பாக்கத் திறமைக்குச் சான்று பகருகின்றன. ஷேக்ஸ்பியரின்

நாடகங்கள் ஒரு விற்பன்னரின் பணியைப் பற்றி நம்மை கவனிக்கத் தூண்டுகின்றன, மொசார்ட்டின் இசையானது ஒப்பிடப்பட முடியாத இசையமைப்பாளரின் ஏவுதல் பெற்ற திறமையை அறிவிக்கிறது.

பவுல், "சுற்றிலும் கண்ணோக்குங்கள் சகோதரர்களே, உங்கள் உள்ளூர் சபையில் உள்ள மக்களைக் கண்ணோக்குங்கள். அவர்களின் வாழ்வில் தேவன் ஏற்படுத்தியுள்ள மாறுபாட்டைக் கண்ணோக்குங்கள். ஒவ்வொரு வாழ்வுயிருமே தேவனுடைய படைப்பின் மேதைத் தன்மைக்குச் சான்று பகருகின்றது. அவர், சிதிலமான, உடைந்து போன, உருக்குலைந்த, தவறாய் வழிநடத்தப்பட்ட வாழ்வுகளை எடுத்து அவற்றை கலை வேலைப்பாடு களாக்குகின்றார்" என்கிறார்.

நாம் தேவனுடைய செய்கையாய் இருக்கின்றோம். கிறிஸ்தவ இளைஞர்கள் தேவனுடைய கவிதைகளாய் இருக்கின்றார்கள், அவர்கள் அவரது கிருபையை, இரக்கத்தை மற்றும் அன்பை அறிவிக்கின்றார்கள். சபையில் உள்ள பெண்கள் தேவனுடைய வரைபடங்களாய் உள்ளனர், அவர்கள் வாழ்வின் முக்கிய சாராம்சத்தை அன்றாட வாழ்வு என்ற திரையில் பிடித்து வைக்க வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். கிறிஸ்துவைப் பின்பற்று கின்ற ஆண்கள் இயேசுவின் சாயலைத் தங்களில் பிரதிபலிக்கும்படி தேவனால் செதுக்கப்பட்ட சிற்பங்களாய் இருக்கின்றார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் ஆராதனையில் ஒன்றுகூடிப் பகிர்ந்து கொள்கின்ற பொழுது, அவர்கள் நம்மை இரட்சித்த தேவனுடைய மகிமையின் மாண்புமிக்க வீச்சு ஒன்றை தெரிவிக்கின்றார்கள்.

நாம் தேவனுடைய செய்கையாய் இருக்கின்றோம். எதற்காக? இவ்வசனத்தின் முற்பகுதியைக் கவனியுங்கள்: "ஏனெனில், நற்கிரியை களைச் செய்கிறதற்கு நாம் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு ..." நம்மில் ஒவ்வொருவரும் ஊழியம் செய்வதற்காகவே இரட்சிக்கப் பட்டுள்ளோம். நற்செயல்களைச் செய்ய நீங்கள் ஒருக்காலும் மிகவும் இளையவராக இருப்பதில்லை, மற்றும் நற்செயல்களைச் செய்வதினின்று ஓய்வு பெறும் வயது என்று ஒன்றும் இருப்பதில்லை. இயேசு, "இவ்விதமாய், மனுஷர் உங்கள் நற்கிரியைகளைக் கண்டு, பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவை மகிமைப்படுத்தும்படி, உங்கள் வெளிச்சம் அவர்கள் முன்பாகப் பிரகாசிக்கக்கடவது" (மத். 5:16) என்று கூறினார்.

நற்செயல்கள் என்பவை சபை உடைமைகளுடன் மட்டும் வரையறைப் படுத்தப்பட வேண்டும் என்று அர்த்தப்படுத்தப்படவில்லை. நற்செயல்கள் என்பவை அன்றாட வாழ்வில் - இல்லத்தில் ஒரு சகோதரன் அல்லது சகோதரி என்ற வகையில் குரலின் தொனியில், உங்களைப் பணியில் அமர்த்தியவருக்கு நீங்கள் செய்யும் வேலையின் தரத்தில், பல சரக்குக் கடையில் பட்டியலைச் சரி பார்க்கும் சிறு பெண்ணிடத்தில், நீங்கள் காண்பிக்கும் பொறுமையில், தமது சுமைகளை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் ஒருவரிடம் நீங்கள் அளிக்கும் உற்சாக மூட்டுதலில்—காணப்பட வேண்டியதாக உள்ளது.

நற்செயல்கள் என்பவை வாழ்வுடனும் நாம் அதை வாழும் முறையுடனும் தொடர்புடையவைகளாக உள்ளன.

முடிவுரை

பிரென்னன் மேன்னிங் அவர்கள் ராகாமஃபின் சுவிசேஷம் என்ற தமது புத்தகத்தில், மருத்துவர் ஒருவரால் கூறப்பட்ட பின்வரும் கதையைப் பகிர்ந்து கொண்டார்:

> *அறுவைச் சிகிச்சைக்குப் பின்பு வாதத்தினால் வாய் கோணிக் கொண்ட, கோமாளித் தோற்றமான முகம் கொண்ட ஒரு இளம் பெண் படுத்திருந்த படுக்கையருகில் நான் நின்றிருந்தேன். அதாவது அவளது வாயினருகே இருந்த ஒரு சதைப் பகுதியில் முக நரம்பின் ஒரு சிறு துணுக்கு, துண்டிக்கப்பட்டிருந்தது. இனி அவள் இது போன்று தான் இருப்பாள். அவளது சதையின் வளைவை அறுவைச் சிகிச்சை நிபுணர் பயபக்தியாகப் பின் தொடர்ந்தார்; அதை நான் உங்களுக்கு உறுதியாய்க் கூற முடியும். இருந்த போதிலும், அவளது கன்னத்தில் இருந்த கட்டியை அகற்றுவதற்கு அந்தச் சிறு நரம்பை நான் வெட்ட வேண்டியதாயிற்று.*
>
> *அவளது இளம் கணவர் அந்த அறையில் இருக்கின்றார். அவர், படுக்கைக்கு எதிர்ப்புறம் நிற்கின்றார், மற்றும் அவ்விருவரும் மணப் பொழுதின் விளக்கு வெளிச்சத்தில் என்னிடமிருந்து தனிமைப் படுத்தப்பட்டு, அந்தரங்கமாய் வாசம் செய்வதாகக் காணப்பட்டது. அவர்கள் யார்? அவரும் நான் ஏற்படுத்திய அந்த திருகு வாய் கொண்ட பெண்ணும் ஒருவர் மற்றவரை அவ்வளவு பெருந்தன்மையாக, அவ்வளவு பேராவலுடன் தொட்டுக் கொள்ளுகின்றனரே, அவர்கள் யார்? என்னையே நான் கேட்டுக் கொண்டேன். இளம் பெண் பேசுகின்றாள்.*
>
> *“எனது வாய் எப்பொழுதுமே இப்படித்தான் இருக்குமா?” அவள் கேட்கின்றாள்.*
>
> *“ஆம், அப்படியேதான் இருக்கும். நரம்பு வெட்டப்பட்டுள்ளதால் அது அப்படித் தான் உள்ளது” என்று நான் கூறுகின்றேன்.*
>
> *அவள் சிந்தனையில் ஆழ்ந்து அமைதியாய் இருக்கின்றாள். ஆனால் அந்த இளம் மனிதரோ புன்முறுவல் பூக்கின்றார்.*
>
> *அவர், “இதை நான் விரும்புகின்றேன். இது மிக நன்றாகவே உள்ளது” என்று கூறுகிறார்.*
>
> *அவர் யார் என்பதை உடனே நான் அறிகின்றேன். நான் புரிந்து கொண்டு என் பார்வையைத் தாழ்த்துகின்றேன். தேவனுடன் எதிர் கொள்ளுதலின் போது ஒருவர் தைரியமிக்கவராக இருப்பதில்லை. (நான் இருப்பதைக்) கருதாமல் அவர் அவளது திருகிய வாயில் முத்தமிட வளைகிறார், அவர் அவளது வாய்க்கு இசைவாய் இருப்பதற்காகத் தமது வாயை/உதடுகளை எவ்வாறு திருகிக் கொண்டார் என்பதைக் காணக் கூடிய அளவுக்கு நெருக்கமாய் இருக்கிறேன், அவர்களின் முத்தம் அப்பொழுதும் நன்றாய் உள்ளதென்று அவளுக்கு அவர் காண்பிக்க அவ்வாறு செய்தார்.[4]*

சிலுவையை நினைவில் வையுங்கள். கொல்கொதாவை நினைவில் வையுங்கள். தேவன் அங்கிருந்தார்—தேவன் ஒரு மனிதராக இருந்தார் - என்பதை நினைவில் வையுங்கள். தேவன் உருச் சிதைக்கப்பட்டு,

முறுக்கப்பட்டு, அடிக்கப்பட்டு, இரத்தம் சிந்தினார். இயேசுவில் தேவன் நமது உதடுகளுக்கேற்ப தமது உதடுகளை முறுக்கித் திருப்பினார், நமது அலங்கோலமான நற்செயல்களுக்கு மாறாக தம்முடைய கிருபையின் அடிப்படையிலேயே நம்மிடம் செயல்பட்டார்.

தேவனுடைய கிருபையின் உண்மை நிலைக்கு ஒரு கணம் உங்கள் இதயத்தைத் திறந்து காட்டுங்கள். உங்கள் விசுவாசமானது, உங்கள் வாழ்வில் தேவ கிருபை பெருக்கெடுப்பதற்கு வாய்க்காலை அளித்திருக் கிறதா? இரட்சிப்பை ஈட்டுவதற்காக இன்றி இயேசுவே உங்களின் ஒரே நம்பிக்கையாக இருக்கின்றார் என்பதை விளக்கப்படுத்துவதற்காக நீங்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றிருக்கின்றீர்களா?

தேவனுடைய கிருபையைப் பற்றிய சிந்தனையானது மேட்டிமையின் குற்றத்தை உங்களுக்கு உணர்த்துகின்றதா? ஒருவேளை நீங்கள் உங்களை ஒரு மேடையின் மீது உயர்த்திக் கொண்டிருக்கலாம். நற்பண்பிலும் நீதியிலும் பிறருக்கு ஒரு படி மேலாய் இருப்பதாக உங்களையே நீங்கள் காணலாம். தேவனுடைய கிருபையின் நினைவூட்டுதல் உங்களை, தேவன் மிகவும் அவசியமாய்த் தேவைப்படுபவர்களான எல்லா மக்களாகவும் நாம் இருப்பதை மீண்டும் காணச் செய்கின்றதா? நாம் தேவனுடைய கிருபையைப் பற்றி நினைக்கையில், நீங்கள் அவ்வளவு சிக்கலானவராகவும் அவ்வளவு மேட்டிமையானவராகவும் இராதபடிக்கு உதவும்படி நீங்கள் தேவனிடம் கேட்டுக் கொள்வீர்களா?

நற்செயல்களின் மதிப்பு மற்றும் நோக்கத்தை நீங்கள் மறுபடியும் காண்பதற்குத் தேவனுடைய கிருபை உங்களுக்கு உற்சாக மூட்டுகின்றதா? நற்செயல்கள் நமக்கு எதையும் ஈட்டித் தருவதில்லை. அவைகள் நமக்கு, தேவனுடைய கிருபை யாவற்றிற்காகவும் “கர்த்தரே, உமக்கு நன்றி” என்று கூறுவதற்கான அழகு மிக்க வழியை மட்டுமே அளிக்கின்றன.

குறிப்புகள்

[1]Max Lucado, *He Still Moves Stones* (Dallas: Word Publishing, 1993), 196. [2]A. Skevington Wood, *Ephesians,* The Expositor’s Bible Commentary with The New International Version of the Holy Bible. gen. ed. Frank E. Gaebelein (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1978), 36. [3]Kent Hughes, *Ephesians: The Mystery of the Body of Christ* (Wheaton, Ill.: Crossway Books, 1990), 84. [4]Brennan Manning, *The Ragamuffin Gospel: Embracing the Unconditional Love of God* (Sisters, Oreg.: Multnomah Books, 1990), 105-6.